

РЕШЕНИЕ

№ 2106

гр. София, 25.06.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.06.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Миладинова и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **2676** по описа за **2010** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 17. 02. 2010 г. по НАХД № 5360 / 2009 г., С районен съд, НК, 99 състав е отменил наказателно постановление (НП) № 22-2200871 / 02. 04. 2009 г., издадено от директора на Д. „И. по Т.“ - С., с което на основание чл. 82, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта /ЗНЗ/ на С. М. К., в качеството ме на прудставляващ гражданско дружество „Д. В. Е. – С.“, е наложена глоба в размер на 5000 лв., за нарушение на чл. 70, ал. 1 от ЗНЗ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от директора на Д. „И. по Т.“ - С., в която се моли същото да бъде отменено К. неправилно. Счита, че в случая правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на К., тъй К. именно той се е занимавал с работите на обекта, където е командирован турския гражданин Осман Бозлар. Твърди се, че наказанието е наложено на К., тъй К. същия е представляващ гражданското дружество, наело чуждестранния работник. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено оспореното решение.

В съдебно заседание касационния жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС.

Представителят на Софийската градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд С. – град, К. прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 21. ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал К. доказателства по делото показанията на свидетелите Б, И, Грамадарев и Бозлар, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Гражданско дружество „Д. В. Е. – С.” е създадено на 10.06.2008 г. между "Е. констракшън" ООД и "С." ЕООД. Гражданското дружество се представлява от С. М. К. и Надир Йълмаз – гражданин на Република Т.

При проверка на 23.10.2008 г. на строителен обект "Мол С център", на който се извършват строителни работи от гражданското дружество, инспектори на Д. "Областна И. по Т." са установили, че в обекта е приет на работа и фактически полага труд командирован чужд гражданин Осман Бозлар, притежаващ турски паспорт, служител на „Е. Тааххюрт Ве Проже Йонетими С.Ве Тидж.Шти”, Т, без да има разрешение от Агенцията по заетостта при Министерство на Т. и социалната политика.

Въз основа на тези констатации, на 28.11.2008 г. е съставен АУАН № 22-2200871 за това, че С. К. в качеството му на управляващ гражданското дружество „Д. В. Е. – С.” е приел на работа на 23.10.2008 г. на посочения обект командированият чужденец без разрешение от Агенцията по заетостта, с което е нарушил разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗНЗ. Въз основа на така съставения акт е издадено оспореното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, правилно и законосъобразно, решаващият съдебен състав е приел, че наказателното постановление е издадено при неправилно прилагане на материалния закон.

Разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗНЗ разрешава на чужденци да работят по трудово правоотношение или К. командировани в рамките на предоставяне на услуги на територията на Република Б само след получаване на разрешение за работа в съответствие с изискванията, определени с акт на Министерския съвет или в международен договор, по който Република Б е страна, а наемането / приемането на работа на чужденец без разрешение за работа е въздигнато в административно нарушение с разпоредбата на чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ.

Субекти обаче на нарушението по чл. 82, ал. 1 от ЗНЗ са „работодател или местно лице, наели по трудово правоотношение чужденец без разрешение за работа, респ. приели на работа командирован чужденец без разрешение за работа или без регистрация в Агенцията по заетостта...”.

Съгласно §1, т.1 от Кодекса на Т. "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание, предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество или други подобни, което самостоятелно наема на работа работници или служители по трудово

правоотношение”.

Според §1, т.14 от ЗНЗ "Местен работодател" е лице, осъществяващо дейност на територията на Република Б, регистрирано по българското законодателство или по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш.

Съгласно § 1, т.33 от ЗНЗ "Местно лице, приело на работа командировани работници или служители от държавите - членки на Европейския съюз, или работници или служители от трети държави" е лице, осъществяващо дейност на територията на Република Б, регистрирано по българското законодателство или по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш, което за своята дейност ползва услугите на командирован работник или служител.”

Въз основа на горните легални дефиниции, неправилно е ангажирана отговорността на К., тъй К. същия не е работодател по смисъла на закона.

Не може да се приеме, че физическото лице С. М. К. е работодател или пък местно лице, приело на работа чужденец. Видно от приложеното по делото писмо от 19.09.2008 г., с превод на български език от „Е. Тааххюрт Ве Проже Йонетими С.Ве Тидж.Шти”, Т чуждият гражданин е командирован да работи за гражданското дружество „Д. В. Е. – С.”, а не при един от неговите управители, какъвто е С. М. К..

Освен това „местно лице” по смисъла на ЗНЗ, видно от цитираната разпоредба на § 1, т.14 от закона не означава „физическо лице” лице. То следва да е осъществява дейност на територията на Република Б, К. е регистрирано по българското законодателство или по законодателството на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш.

По горните съображения настоящият състав споделя аргументите на СРС, че субект на отговорността по чл.82, ал.1 от ЗНЗ не би могъл да бъде физическото лице С. М. К., поради което правилно издаденото НП е било отменено.

При извършената проверка настоящият състав счита, че не са налице основанията, предвидени в чл.348 от НПК. Решението е съобразено с материалния закон и е постановено при спазване на процесуалния ред по НПК.

По изложените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно, К. в същото време решението на районния съд не страда от пороци водещи до неговата отмяна, поради което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 17. 02. 2010 г. по НАХД № 5360 / 2009 г. на С районен съд - Наказателна колегия, 99 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.

